

Norsk Lovtidende.

Utgit efter offentlig foranstaltning

ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 25

Utgit 26 juni.

1909

Lov

25 juni.

indeholdende tillæg til lov om jordmødre av 19 december 1898.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

At Os er blit forelagt det nu forsamlede, ordentlige Stortings beslutning av 14 juni 1909, saalydende:

§ 1. For den i henhold til § 4 i lov om jordmødre av 19 december 1898 ydede fødselshjælp og dermed i umiddelbar forbindelse staaende hjælp til barselkvinde og barn kan en jordmor, dersom hun ikke av den tilseede eller av den, hvem betalingspligten paahviler, efter paakrav erholder en passende godtgjørelse, kræve en saadan utredet av fattigvæsenet paa det sted, hvor den fødende opholdt sig, da hjælpen blev ydet.

Forsaavidt vedkommende barselkvinde ansees i henhold til fattiglovgivningen at tiltrænge fattigvæsenets hjælp, tilkommer der imidlertid den jordmor, som er ansat med forpligtelse til at yde fattige fødselshjælp, kun den herfor sedvanlige godtgjørelse.

Medmindre fattigvæsenet i noget tilfælde kræver en hurtigere fremgangsmaate, kan nævnte krav paa fattigvæsenet fremsættes tidligst 3 og senest 6 maaneder efter bistandens ydelse.

Twist om størrelsen av den godtgjørelse, som en jordmor efter nærværende paragraf maatte tilkomme av en fattigkommune, blir at avgjøre av amtmanden efter indhentet erklæring fra embedslægen.

§ 2. Det beløb, som i henhold til bestemmelsen i foregaaende paragraf er utlagt av offentlig kasse, kan kræves erstattet efter de regler, som i fattiglovgivningen er fastsat om refusion og utpantning.

25 juni. Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og bekrefter denne beslutning som lov under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania Slot den 25 juni 1909.

Haakon.

(L. S.)

Gunnar Knudsen.

Hesselberg.

25 juni.

Kongelig resolution

av 25 juni.

Approbation meddeles i henhold til § 4 i lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860 paa nedensstaaende av Haugesunds bystyre under 1 december 1908 fattede beslutning angaaende »sundhetsforskrifter for verksteder«:

Ethvert verkstedlokal eller arbeidsrum, der benyttes av andre end familiens medlemmer, skal anmeldes for helseraadet. For disse lokaler fastsættes saadanne bestemmelser:

- a) Verkstedlokaler maa ikke indrettes i rum, som efter bygningslovgivningen ikke er tillatt som beboelsesrum. Ældre lokaler, som ikke opfylder denne fordring, maa rømmes inden 3 aar efterat disse forskrifter er traadt i kraft. Dog kan helseraadet gi dispensation fra sidstnævnte bestemmelse.
- b) I ethvert verkstedlokal er helseraadet berettiget til at kræve anbragt de ventilationsanlæg, som det efter bedriftens art finder paakrævet.
- c) I et arbeidsrum maa ikke flere arbeidere samtidig være beskæftiget, end at hver av dem faar 10 m.³ luft. I lokaler, hvor lys- og luftforholdene er særdeles gunstige, kan dog helseraadet indrømme dispensation herfra.

I rummet skal findes opslaat en plakat, der angir, hvor mange arbeidere, der kan sysselsættes der.

- d) Arbeidsrummet skal utluftes mindst $\frac{1}{4}$ time — helst med gjennemtræk — i hver hvilestund, i ethvert fald én gang i løpet av dagen samt desuten om aftenen efter endt arbejde. Gulvet maa efter forutgaaende tilstrækkelig dynkning med vand feies hver dag efter arbeidets slutning, og det opfeiede straks bringes ut av arbeidsrummet.

Gulvet skal vaskes mindst 1 gang om uken med varmt vand og sæpe eller soda; vægger og tak mindst 2 ganger aarlig.

Hvor bedriftens art gjør dette nødvendig, kan helse-raadet fritta for denne bestemmelse.

- e) Paa gulvet maa ikke spyttes. Lider nogen arbeider av hoste, maa opspyttet samles i beholdere (spyttebakke eller spyttekrus), som tømmes og renses hver dag.
- f) Det er ikke tillatt at benytte til soverum verksted eller et til verksted stötende rum, der faar lys og luft væsentlig fra dette.
- g) Et eksemplar av disse regler skal til enhver tid findes opslaaet i hvert arbeidsrum.
- h) Disse forskrifter vedrører ikke bedrifter, som indgaar under fabriktilsynet.

Kongelig resolution

25 juni.

av 25 juni.

Føreren av handelsskib fritages for at tilstille konsulen den i § 1 i lov av 20 december 1902 om forandring i lov om konsulatvæsenet omhandlede ankomstopgave, forsaavidt skibets anløp alene sker for ordre eller for at indta bunkerkul, forutsat at anløpet ikke tillike skyldes andre grunde som sygdom blandt mandskapet, dødsfald ombord, indtruffet sjøulykke eller lignende omstændigheter, hvorved det av hensyn til mandskapet eller skibets sjødygtighet er nødvendig, at konsulen blir bekjendt med skibets ankomst.

Kongelig resolution

25 juni.

av 25 juni.

1. Fredningstiden for hummer i Lister og Mandals amt i henhold til lov om fredning av hummer av 29 juni 1894 § 2 fastsættes indtil videre til tidsrummet fra 1 juli til kl. 8 morgen den første søgnedag efter 14 oktober.
2. Høieste resolution av 31 juli 1895 ophæves.

25 juni.

Kongelig resolution

av 25 juni.

I medhold av § 2 i lov om ansvar for skade paa bofæ ved hund samt om optagelse av hund m. v. av 11 juni 1903 meddeles approbation paa en av Hole herredsstyre, Buskeruds amt, under 5 juni 1909 fattet beslutning, hvor- efter hund, som i Hole herred i den tid, da bofæ holdes paa havn, findes streifende om uten ledsager i havne- gang utenfor indmarken, kan efter foranstaltning av grundeieren eller nogen i strækningen havne- berettiget optages, eller, hvis hunden tidligere har været optat, og der er fremgaat overensstemmende med § 4 i nævnte lov, dræpes paa stedet.

25 juni.

Kongelig resolution

av 25 juni.

I henhold til § 88 i lov om bygningsvæsenet av 27 juli 1896 bestemmes, at den almindelige bygningslov- givning skal være gjældende for strøket omkring Aas jernbanestation i Aas herred, Akershus amt, indenfor nedenstaaende av herredsstyret i møte den 3 mai 1909 vedtagne grænser: 150 m. vest og 700 m. øst for jernbane- linjen samt 300 m. nord og 300 m. syd for chausséen fra Drøbak.

25 juni.

Kongelig resolution

av 25 juni.

De ved høieste resolutioner av 10 december 1886 og 7 december 1897 avgivne bestemmelser angaaende brand- visitation i Skien opphæves i henhold til lov om brand- væsenet av 15 august 1908 § 69.

Kongelig resolution

25. juni.

av 25 juni.

I. De av Stavanger amtsting ved beslutninger av 30 januar 1908 og 8 juni 1909 vedtagne vedtægter for benyttelse av motorvogner paa offentlige veier inden amtet stadfæstes i henhold til lov om veivæsenet av 15 septbr. 1851 § 58, 3dje avdeling, kfr. lov av 6 juli 1892, som gjældende indtil videre.

II. De omhandlede vedtægter træder ikraft straks.

De approberte vedtægter er saalydende:

I.

Almindelige bestemmelser.

§ 1. Kjørsel med motorvogner paa offentlige veier i Stavanger amt er forbudt, saalænge ikke tilladelse dertil er erhvervet. Saadan tilladelse meddeles av amtmanden — som regel kun efter derom av vedkommende eier indgit skriftlig andragende. Tilladelsen kan av amtmanden naarsomhelst tilbakekalles. Tilhængervogn tillates som regel ikke.

§ 2. Et i henhold til § 1 indgit andragende skal indeholde oplysning om:

1. Motorsystemet (damp, elektricitet, bensin ell. lign.) samt fra hvilken fabrik vognen er levert.

2. Vognens største længde og bredde samt vekt (kfr. § 9).

For vogner, der veier mer end 2500 kg., derhos opgave over maksimalbelastning pr. aksel.

3. I hvilket øiemed motorvognen agtes benyttet (egen bruk, passagerbefordring, godsbeffordring o. s. v.).

4. Forsaavidt der agtes etablert regelmæssig motorvognndrift for beffordring av passagerer eller gods, opgives de veistrækninger, der agtes trafikert, samt den paatænkte rute med opgave over, hvilke maaneder av aaret driften tænkes holdt gaende.

§ 3. Tilladelsen gjælder kun for de veier, som amtmanden bestemmer.

§ 4. Forinden tilladelse gives, skal vognen være prøvet og godkjendt paa saadan maate, som amtmanden, eller den, han dertil bemyndiger, maatte bestemme.

Amtmanden eller beffuldmægtiget kan ogsaa senere naarsomhelst forlange vognen besigtiget.

De med besigtigelse og fornøden kontrol forbundne utgifter utredes av motorvognens eier.

25 juni.

§ 5. Tilladelsen meddeles i en dertil bestemt bok, der under driften skal have tilstede for til enhver tid paa forlangende av politiets eller veivæsenets funktionærer at kunne forevises.

§ 6. Hvis vognen skifter eier, maa ny tilladelse indhentes.

§ 7. Forsaavidt politiets bevilling i henhold til lov om skyssvæsenet av 14 juli 1893 § 25 er nødvendig for at kunne holde paa offentlige pladser i hensigt at søke erhverv ved reisendes befordring, gjælder dette ogsaa for motorvogner.

II.

Specielle bestemmelser vedkommende motorvognen og dens apparater.

§ 8. Vognens maskineri skal med lethed kunne kontrolleres og maa være anordnet paa saadan maate, at passagerer, betjening eller trafikerende paa veien ikke utsættes for fare. Maskindelenene maa være konstruert og funktionere saaledes, at der ikke utslipper noget stof, der kan foraarsake ildebrand eller eksplosion. Apparaterne maa desuten funktionere med mindst mulig støi og larm, være sig ved utstrømmende damp, røk eller lignende.

§ 9. Vognens dimensioner og vekt maa i intet tilfælde overskride:

1. Bredde mellem dens mest fremspringende dele 1,85 m.
2. Længde mellem dens mest fremspringende dele 4,70 m.
3. Totalvegt med passagerer, gods og beholdninger 4 000 kg.

Amtmanden i forening med amtsutvalget kan i enkelte tilfælde indvilge undtagelser fra disse bestemmelser.

§ 10. Hjulringene skal være flate og glatte, og maa, hvor de berører veien, være mindst 8 cm. brede, naar vognen lastet veier fra 500 til 2 000 kg., og mindst 10 cm. brede, naar vognen lastet veier fra 2 000 til 4 000 kg.

Samme bredde (diameter) skal hjulringene ogsaa ha, hvis de bestaar av gummi eller lignende bløtt materiale, men behøver i saa fald ikke at være flate eller glatte.

§ 11. Vognen skal være saaledes indrettet, at den kan kjøres i skarpe kurver og med lethed kunne vendes, og maa, naar den — ulastet — veier over 300 kg., kunne drives saavel forover som bakover.

§ 12. Enhver motorvogn skal være forsynt med:

1. To av hinanden uavhengig virkende bremseapparater, hvorav hvert enkelt skal ha saadan styrke, at vognen kan stanses med én bremse paa 2 vognlængder, selv om maskinen gaar med fuld kraft.

25 juni.

2. Klokke eller lur, hvormed lydelig signal kan gives.
3. 2 lygter — en paa hver side foran —, der viser sterkt, hvitt lys forover og til siden, samt en lygte bak, der viser rødt lys bakover.
4. En indretning, der kan forhindre, at uvedkommende kan igangssette vognen i førerens fravær.
5. Nummerskilt fæstet baktill paa vognen med angivelse av vognens registreringsnummer og hjemsted. Tal og bokstaver paa skiltet maa være henholdsvis mindst 12 og 6 cm. høie.
6. Endvidere kan amtmanden forlange, at vognen skal være forsynt med kontrollapparat til bestemmelse av kjørehastigheten, samt stoppegaffel for vogner, der ulastet veier mer end 700 kg. Stoppegaffelen skal kunne utløses og opheftes av vognføreren fra styrepladsen.

III.

Bestemmelser vedkommende motorvognens kjørsel og drift.

§ 13. Ingen maa kjøre en motorvogn, medmindre han har erholdt amtmandens tilladelse til at kjøre vedkommende vogn.

For at kunne erholde saadan tilladelse, maa vedkommende ha førercertifikat, utstedt av norsk politimyndighet. Certifikatet, der forsynes med førerens fotografi, skal stadig medbringes under farten for paa forlangende av politiets eller veivæsenets funksjonærer til enhver tid at kunne forevises samme.

Kjørekaren kan av amtmanden naarsomhelst avskediges.

§ 14. Førrend saadant certifikat utstedes, skal ansøkeren paa den maate, som vedkommende politimyndighet bestemmer, ha godtgjort at han har fuld forstaaelse av vognens maskineri, og at han har tilstrækkelig øvelse til hurtig og sikkert at manøvrere vognen.

§ 15. Personer under 21 aar kan ikke erholde førercertifikat. For at kunne erholde tilladelse til at kjøre motorvogner, bestemt for offentlig passagertrafik, utkræves, at vedkommende er 25 aar.

§ 16. Certifikatet kan av politiet naarsomhelst tilbakekalles.

§ 17. Vognen skal være saaledes konstruert, at føreren ikke hindres i sin utsigt over veien. Under farten skal kjører iagttå den største forsigtighet og er i det hele underkastet de for kjørende gjældende love og bestemmelser.

Naar kjørende, ridende eller husdyr av nogen art møtes eller skal passeres, skal føreren i tide signalisere. Viser dyrene tegn til skræk, eller hvis de møtende derom gjør tegn, varsler ved rop eller lignende, skal farten sagtnes og i fornødent fald

25 juni. vognen — likesom efter omstændighetene ogsaa maskinen — helt stanses, indtil de veifarende er kommet i betryggende afstand.

§ 18. Paa flate veistrækninger, der har rummelige kurver og liten trafik, skal den største tillatte kjørehastighet være:

a. For vogner, der lastet veier indtil 2500 kg., 20 km. i timen.

b. For vogner, der lastet veier fra 2500 kg.—4000 kg., 15 km. i timen. Iøvrig bestemmes kjørehastigheten av amtmanden.

Paa veistrækninger, hvor utsigten ikke er fri, i svinger, utover sterke stigninger samt ved nedkjørsel til og kjørsel over broer, skal iagttages den største forsigtighet, signal med lur eller klokke gives og hastigheten reduceres.

I mørke og i taake maa der likeledes kjøres langsomt og stadig signaliseres med klokken eller luren. Desuten skal da alle lygter være tændt.

§ 19. Politiets og veivæsenets funktionærer skal naarsomhelst ha adgang til at kontrollere kjørehastigheten.

§ 20. Under kjørselen maa føreren ikke overlate styringen til nogen anden, der ikke har førercertifikat, og heller ikke forlate vognen under stansning, medmindre han har tat alle fornødne forføyninger til forebyggelse av eksplosion, ubetimelig igangsættelse og lignende. Det er likeledes forbudt at la den paa vognen virkende motor arbeide, naar føreren forlater vognen.

§ 21. Forsaavidt motorvogner skal besørge passager- og godstrafik, skal de som regel gaa i fast rute med bestemt avgangs- og ankomsttid fra og til hovedstationerne.

§ 22. Indtræffer nogen ulykke, skal melding derom straks avgives til nærmeste lensmand (politifunktionær), og maa der snarest mulig sørges for, at den almindelige færdsel ikke hindres.

§ 23. Erstatningsansvar, opstaat ved bruk av motorvogner, paahviler motorvognens eier, hvad enten vognen brukes av ham selv eller en anden person.

For overtrædelse av nærværende bestemmelser angaaende kjørselen paahviler ansvaret tillike føreren, naar motorvognen styres av en anden person end eieren.

§ 24. Overtrædelse av nærværende vedtægter eller de i henhold til samme givne bestemmelser straffes med bøter overensstemmende med straffeloven, forsaavidt ingen strengere lovbestemmelser bringes i anvendelse.

§ 25. Foranstaaende vedtægter gjøres anvendelige for kjørsel med motorcykler med de modifikationer, som amtmanden finder betryggende.

Kongelig resolution

25 juni.

av 25 juni.

Stempelavgiften av veksler for budgetterminen 1 juli 1909 til 30 juni 1910 blir at svare efter følgende tariffbestemmelser:

naar paalydendet er	til og med kr. 200,00	—	kr. 0,10
» — » derover	— » — » 400,00	—	» 0,20
» — » »	— » — » 600,00	—	» 0,30
» — » »	— » — » 800,00	—	» 0,40
» — » »	— » — » 1000,00	—	» 0,50

og, naar paalydendet er større, kr. 0,50 yderligere for hvert tusen kroner eller del av dette beløp.

Kongelig resolution

25 juni.

av 25 juni.

I henhold til lov av 11 juni 1898 imot anvendelse av lange projektiler i langtrækkende rifler bestemmes:

Utenfor skytning paa skytebaner og øvelses- eller forsøks-skytning under militær kommando i terræng, hvor naturforhold eller særlig trufne foranstaltninger sikrer mot ulykkestilfælde, maa ved skytning med langtrækkende rifler kun benyttes projektiler med en tversnitsbelastning av ikke over 15 gr. pr. cm².

Ved langtrækkende rifler forstaaes rifler av hvilkensomhelst konstruktion, der utskyter projektiler med mindst 600 meters hastighet.

Ved militær kommando forstaaes: Kommando av militær befalingsmand over militær avdeling og kommando over skytterlag av saadanne militære befalingsmænd, som efter gjældende bestemmelse kan være instruktører for disse.

Naar skytning utføres av skytterlag utenfor skytebane, skal anmeldelse derom paa forhaand være gjort til nærmeste politi-myndighet.

Overtrædelse av foranstaaende bestemmelser blir at straffe overensstemmende med den borgerlige straffelovs § 339.

Nærværende bestemmelse træder istedenfor kongelig resolution av 8 juli 1899, som derfor sættes ut av kraft.

Utgeber: Fred. T. Salicath.